

Tatiana Konderak
Szkoła Języków Obcych „Tina”

*Petit escargot porte
sur son dos sa maisonnette,*
czyli scenariusz zajęć
z języka francuskiego
dla przedszkolaków

«*Un petit escargot*¹»
*Petit escargot
Porte sur son dos
Sa maisonnette.
Aussitôt qu'il pleut,
Il est tout heureux,
Il sort sa tete.*

Temat: Petit escargot

Cele ogólne:

- osłuchanie uczniów z językiem francuskim;
- kształtowanie umiejętności aktywnego słuchania;
- rozwijanie sprawności rozumienia ze słuchu;
- wdrażanie nowych słów w wypowiedź ustną;
- wyrabianie spostrzegawczości i umiejętności kojarzenia;
- utrwalenie poznanego słownictwa.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- rozumie proste wypowiedzi nauczyciela, reaguje w sposób pokazujący zrozumienie poleceń;

¹ Utwór pochodzi z płyty *Comptines a chanter*, Editions Milan, octobre 2011.

Nauczanie języków obcych dzieci Teaching foreign language to children

- potrafi wyrazić swoje samopoczucie, używając odpowiednich zwrotów i wyrażień;
- umie rozpoznać i nazwać uczucia i czynności na podstawie zdjęć, ilustracji i rysunków;
- potrafi samodzielnie i ze zrozumieniem zaśpiewać piosenkę „Petit escargot” – potrafi użyć nowo poznane słowa w grach i zabawach językowych;
- doskonalili umiejętność słuchania ze zrozumieniem.

Metody pracy:

- bezpośrednie i percepcyjne (prezentacja materiału) – TPR metoda reagowania całym ciałem – audiolingwalne;
- komunikacyjne i aktywizujące;
- wykorzystanie elementów teatru i dramy (inscenizacja piosenki) – gry i zabawy językowe.

Formy pracy:

- praca z całą grupą – praca w zespołach i w parach;
- praca indywidualna.

Pomoce i środki dydaktyczne:

- pluszowy ślimaczek;
- kolorowa ilustracja piosenki;
- płyta CD z jej nagraniem, magnetofon;
- podwójny zestaw 6 rysunków ilustrujących treść piosenki jak do gry w memo;
- przybory do zajęć plastycznych (plastelina, modelina, bibuła, papier kolorowy, blok rysunkowy, klej, nożyczki, kredki etc.);
- duży arkusz papieru do przyklejenia nań wszystkich ślimaczków;
- kolorowy, automatyczny parasol.

Przebieg zajęcia

Część I wprowadzająca:

Dzisiaj na zajęcia przyjechał z Francji ślimaczek, który bardzo chce poznać polskie dzieci. Siada obok nauczyciela i uważnie się przysłuchuje. Nauczyciel przedstawia na początek dwoje dzieci, mówiąc: *Voila Kasia et Voila Adaś*. Następnie Adaś kontynuuje, przedstawiając wybraną koleżankę lub kolegę i ten z kolei, następną osobę. I tak, aż wszyscy zostaną przedstawieni.

Nauczyciel pokazuje dzieciom ilustracje piosenki o ślimaczku (zał. 1), pyta ich, jak myślą, o czym ona jest, po czym opowiada ją dzieciom po polsku. Następnie puszcza dwukrotnie nagranie piosenki. Wspólnie wymyślamy gesty do poszczególnych fraz piosenki.

Słuchając piosenki, dzieci i nauczyciel wykonują dowolną techniką ślimaczka. Mogą go pokolorować, narysować, zrobić z modeliny lub wyciąć z papieru kolorowego. Gdy skończą, siadamy w kole, a każde dziecko trzyma swojego ślimaczka. Nauczyciel pokazuje dzieciom swój rysunek, mówiąc: *Voilà mon petit escargot!* Wszyscy po kolei chwalą się po francusku swoimi pracami.

Dzieci z zamkniętymi oczami siedzą skulone na dywanie, trzymając schowane ślimaczki. W kogo plecy zapukam i zapytam *Qui est-la?*, ten odpowiada: *Petit escargot!*... i pokazuje swojego ślimaczka. Następnie dzielę dzieci w zależności od ilości na 2 albo 3 grupy. Dzieci siadają jeden za drugim. Na mój sygnał ostatnie dziecko puka w plecy kolegi pytając j.w.: *Qui est-la?*, a ten musi szybciotko odpowiedzieć: *Petit escargot!* i zapukać w plecy następnego dziecka. Kto uzyska odpowiedź na zadane pytanie biegnie i siada na początku. Grupa kończy, gdy dziecko, które siedziało na końcu rzędu, znów się tam znajduje.

Abraçadabra! Wszystkie dzieci zamieniają się w ślimaczki. Zadaję dzieciom pytanie *Comment ça va petit escargot?* Zadaniem dzieci jest odpowiedzieć, używając zwrotów poznanych na wcześniejszych zajęciach: *Tres bien, merci; Ça va tres bien; Ça va bien, merci; Ça va pas du tout; Ça va comme ci comme ça.* Następnie uczniowie zadają sobie wzajemnie pytanie: *Comment ça va petit escargot?*

Część II utrwalająca materiał:

Na dużej kartce za pomocą masy mocującej przyklejamy wszystkie ślimaczki. Gdy skończymy, każdy podchodzi, pokazuje swojego ślimaczka mówiąc: *Voilà mon petit escargot avec tous ses petits amis!* (pokazując resztę prac).

Pokazuję dzieciom ilustracje z kolorowych gazet, widokówki lub zdjęcia, na których widać np. dziecko z tornistrem, tatę, mamę z dzieckiem na plecach, turystę z plecakiem etc. Mieszam je z innymi rysunkami. Następnie losuję jeden i pokazuję im. Zadaniem dzieci jest powiedzieć *Porte sur son dos!*, gdy tylko zauważą, że ktoś nosi coś na plecach.

Dzielimy grupę na trzy drużyny. Jednej z nich przyczepiamy na plecach wybrane karty memo do którejś z wcześniej poznanych utworów. Puszczam piosenkę „Petit escargot”. W tym czasie pozostałe grupy obserwują drużynę z rysunkami na plecach, która tańczy na środku. Dzieci,

Nauczanie języków obcych dzieci Teaching foreign language to children

które obserwują, starają się zapamiętać, jaki kto ma przyczepiony rysunek. Gdy piosenka się skończy, mówię *STOP* i wszystkie dzieci, które obserwowały, muszą jak najszybciej, i poprawnie powiedzieć, które dziecko, jaki miało na plecach rysunek, np. *Ania porte sur son dos «tres bien»*, *Wojtek porte sur son dos «j'espere que je suis dans le ton»*, etc. Za każdą dobrą odpowiedź, drużyna otrzymuje punkt.

Ćwiczenie dramowe: Każde dziecko otrzymuje od nauczyciela niewidzialny worek, a w tym worku.... no właśnie. Nikt nie wie, co w nim jest... Ale wiemy, że to „coś” jest raz ciężkie, raz kolczaste, raz miłutkie. Zadaniem dzieci jest sobie wyobrazić, że niosą na plecach właśnie coś lekkiego / bardzo ciężkiego / gorącego / zimnego / miłutkiego (propozycje podaje nauczyciel). Każde dziecko idąc, mówi *Je (le) porte sur mon dos!* pokazując to w sposób obrazujący uczucie, które temu towarzyszy.

Na kolejnych zajęciach możemy powtórzyć zabawę, dając dzieciom wolną rękę w wyborze przedmiotu, który znajduje się w niewidzialnym worku. Reszta może spróbować zgadnąć, co dane dziecko niesie w nim na plecach. Na pewno będzie dużo śmiechu, bo wyobraźnia dzieci nie ma granic.

Domki i ich właściciele (zał. 2 i 3). Naklejam każdego mieszkańca i każdy domek na osobnej, małej kartce, o takich samych rozmiarach. Rozdaję dzieciom domki. Kładę jednego z mieszkańców na środku, zaczynając zdanie, np.: *l'Indien est dans...*, a zadaniem dziecka, które ma pasujący do niego domek, jest go nim przykryć, mówiąc; *sa maisonnette!*

Część III podsumowująca:

Dzieci słuchając piosenki, rysują domki. Nauczyciel może rozdać rysunki domków do pokolorowania dla najmłodszych uczniów. Następnie każde dziecko prezentuje swoją pracę, mówiąc: *Voila ma maison* lub *Voila ma maisonnette*. Trzeba zapamiętać, jak wyglądał czyj domek, gdyż będzie to potrzebne do kolejnej zabawy.

Wybieram trójkę dzieci (z ich domkami). Stają twarzą do grupy, a ja w tym czasie przyczepiam im domki na plecach. Jednemu dziecku jego własny domek, a pozostałej dwójce nie. Liczymy do trzech, i wybrana trójka odwraca się teraz plecami do dzieci, znowu liczymy szybciotko do 3 i ponownie stają twarzą do dzieci. Pytam: *Qui porte sur son dos sa maisonnette?* Za każdą dobrą odpowiedź całym zdaniem np.: *Adaś porte sur son dos sa maisonnette!*, dzieci liczą sobie punkt. Aż każdy zdobędzie 10 punktów i wtedy... NAGRODA!

Przygotowuję wycinki z gazet przedstawiające mężczyzn wesółych, roześmianych i poważnych oraz rysunki ślimaczków uśmiechniętych od ucha do ucha... Wkładam je do magicznego woreczka, mówiąc za każ-

dym razem *Il est tout heureux!*, albo *Il n'est pas tout heureux!* w zależności od obrazka.

Wybieramy do zabawy jednego chłopca, a pozostałe dzieci dzielimy na małe grupki. W magicznym woreczku są rysunki przedstawiające dzieci wesołe, zmoczone, smutne i zmęczone (zał. 4). Chłopiec losuje jeden rysunek i musi pokazać odpowiednią minę. Reszta ma jak najszybciej odgadnąć i powiedzieć, jakie uczucie pokazuje, np.: *Il est tout heureux / Il est tout triste* etc. Za każdą dobrą odpowiedź – punkt dla drużyny.

Teatrzyk. Dzieci inscenizują piosenkę.

Propozycje zabaw językowych do wykorzystania:

Ćwiczenie dramowe. Na zajęcia przynoszę mój kolorowy parasol, bo podobno dzisiaj w przedszkolu będzie padał niewidoczny deszcz, który jednak wszystko moczy! Zaczynam zdanie: *Aussitôt qu'il pleut...* rozkładam parasol... *j'ouvre le parapluie!*, a dzieci przybiegają do mnie schronić się pod parasolem, bo zmokną! Mój parasol ma taki czarodziejski przycisk, i gdy się go naciśnie, mówiąc zaklęcie, to parasol otwiera się sam. Każdy może spróbować, trzeba tylko powiedzieć magiczne zaklęcie, czyli pierwszą część zdania *Aussitôt qu'il pleut...*, a my dodamy chórem drugą część... *j'ouvre le parapluie!* i znów schowamy się pod parasolem!

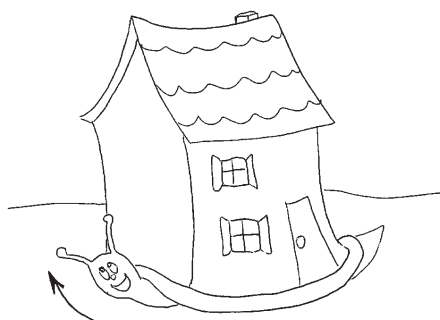
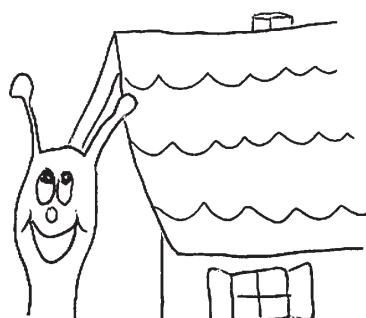
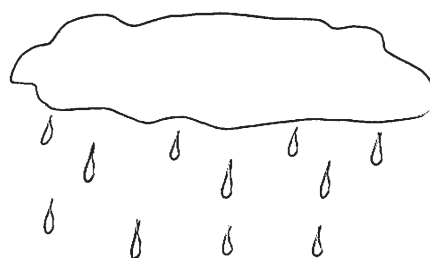
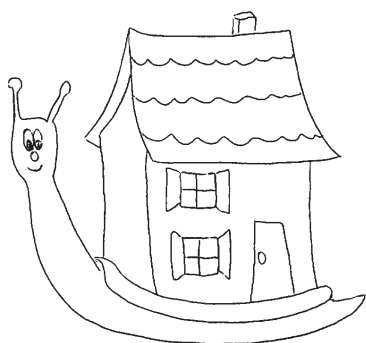
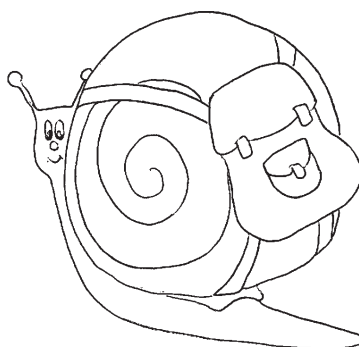
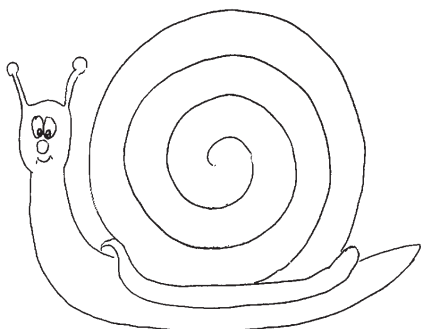
Pytamy dzieci, czy wiedzą, lub wyjaśniamy im, jakie zmiany zachodzą po deszczu w przyrodzie; trawa szybciej rośnie, na wiosnę wszystko się zieleni. Możemy to pokazać na przykładzie zabawy zwanej roślinką. Będziemy rosnać jak roślinki po deszczu, powtarzając zdanie: *Aussitôt qu'il pleut, je grandis*. Dobrze jest to rytmizować; *aussitôt qu'il pleut* (5 sylab), *je grandis* (3 sylaby) mówiąc od szeptu i pozycji kucającej, coraz głośniej, i coraz szybciej, aż do wysokości wielkich roślinek!

Kto lubi deszcz? Jak się czujesz, gdy zaczyna padać? *Je suis content (e), je ne suis pas content (e), je suis triste*. (zał.4) Uczniowie mówią zwrot *Aussitôt qu'il pleut...* i dodają dowolne zakończenie wykorzystując w/w wyrażenia.

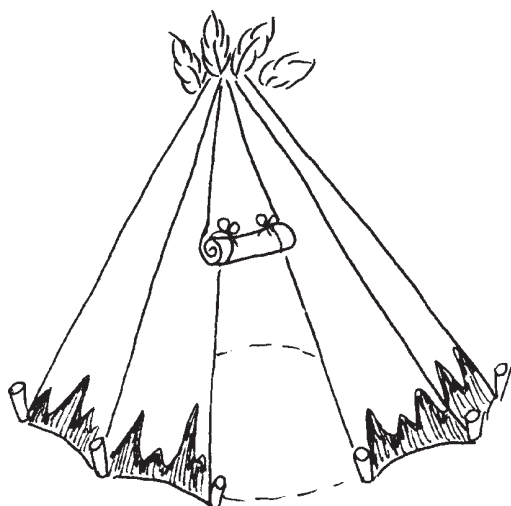
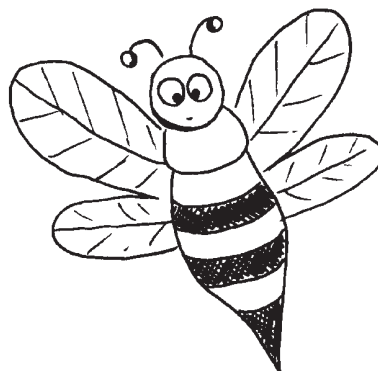
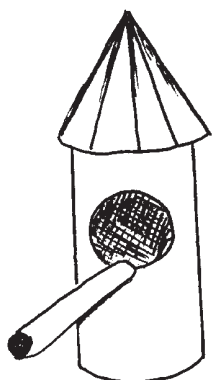
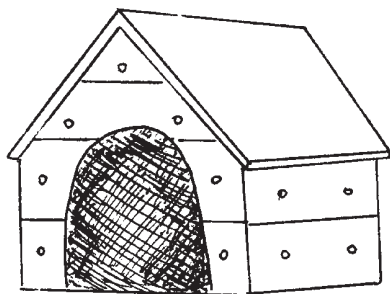
Można wprowadzić kilka podstawowych czynności (*je danse, je chante, je saute* etc) – przykładowe w załączniku nr 5. Każde dziecko może ułożyć wówczas własne zdanie, np.: *Aussitôt qu'il pleut, je chante!*

Wykorzystując w/w czynności, można zabawić się w pantomimę. Najpierw ja podaję jakieś zdanie, a dzieci wykonują daną czynność, np. *Aussitôt qu'il pleut...* (robimy z rąk parasol nad głową) ... *je saute!* (skaczemy). Potem któreś z dzieci układa zdanie, a ja wykonuję czynność z pozostałymi uczniami.

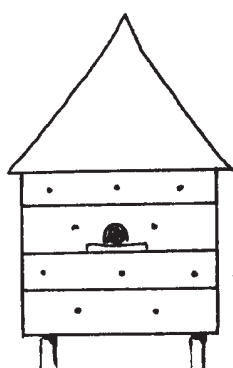
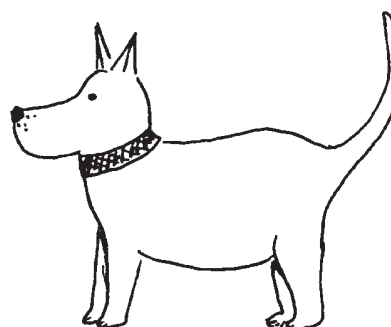
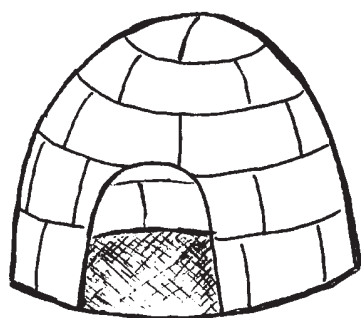
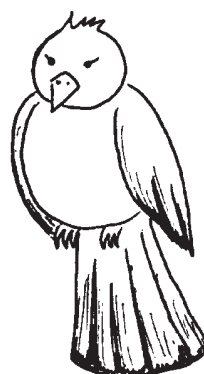
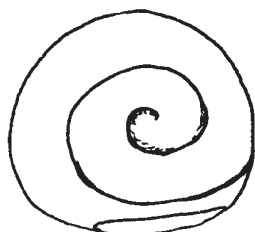
Zał. 1

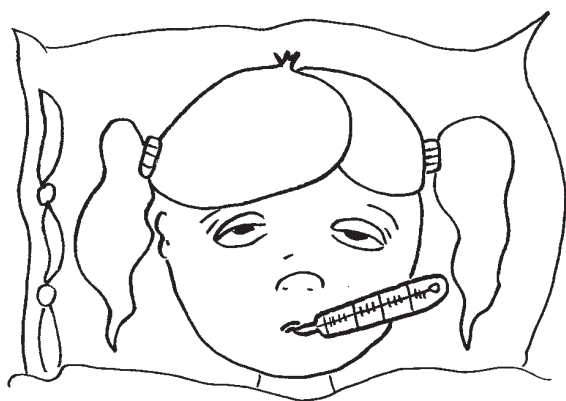
Zař. 2

Zał. 3

Zař. 4

Zał. 5

